

नं० ५६६ टट-घ
स्नानविधिनिव्याहिकम्हत्यादिः
पत्राणि १४

ने० ४६६६-६

स्नानविधिनित्यादिककृत्यादिः

ने० ४६६६-६

पत्राणि १४

१४ दशादि

नं० ४६८८-घ
स्नानविधिनित्याह्निककृत्यादिः

पत्राणि १४

स रूपरिशिष्ट शरणावन
स्वायं शरण्यस्तथा
जदीयते

स्ना.वि.

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीसीतारामचंद्राय नमः ॥ श्री
हनुमते नमः ॥ ॐ अथातः स्नातः स्नातः कर्मण्यधिकारीति श्रुतेर्न घाते दुर्वीर्यमा
गमिदन्तगोमययवतितैपुष्पेषु छवस्त्रामलकात्संनारा
नादायनदीगत्वारहसिकरात्र्यांतटंप्रक्षाल्योदकैः
संभाराभ्युक्षकपृथक्प्रागग्यानुदगग्यान्वासंस्था

व्यसहस्रोपादौचसंशोध्यकरपादकण्ठिगवास्वा
 सनेषुदनीन्धत्वाकेशवादिभिर्विधिनाचम्याहुतिं
 पुटंविधायसनातनंविस्तुंसंस्मृत्यमृदोपवीतंसंशो
 ध्यशानैर्दक्षिणैर्वाबद्धामुसलवन्निमज्जेत् ॥ १॥ अ
 क्षतपुष्पाणिगृहीत्वाऽतितीक्ष्णमहाकायकल्यांतद
 ह्नोपमभैरवायनमस्तुसमनुज्ञांदातुमर्हसीतिनैर्

स्ना.वि.

वापार्थ्येद ता ॥ पुष्कराद्यानितीर्थानिगंगाद्याः सरित
स्तथा ॥ आगच्छन्तु पवित्राणी स्नानकाले सदा मम ॥ १ ॥
श्रीवक्रणदेवता एषोर्ध्वः ॥ गंगागंगे त्रियो ब्रूयात् यो
जना नां शतैरपी ॥ मुच्यते सर्वपापेभ्यो विलुप्तलोकं
स गच्छति श्रीगंगाये एषोर्ध्वः ॥ गंगाद्वारे प्रयागे च
गंगासागरसंगमे ॥ सर्वत्र दुर्लभा गंगा स्त्रिषु स्थाने

॥ २ ॥

नेविशेषतः ॥३॥

गंगागोमतीस्नानं गोदानं

गोपीचंदनं । दर्शनं गोपीनाथस्य गकारपंचयु

क्तेना

॥४॥ किरणावृतपावाश्च पुण्यतो

या सरस्वती । गंगायमुनाश्चैव पंचतद्यः पुना

तुर्मा

॥५॥ असीवरुणयोर्मध्ये पंचक्रौ

शी महत्कृतं । अमरा मरणादुच्छंतिका कथा उत्त

स्ना.वि.

षष्ठी कोट सहस्राणि शशि कोट शतानि च । समा च
संतु राजेंद्र मध्याह्ने मणि कर्त्तिका ये एष अर्घः ।
गंगा दारे कुशावर्ते बिल्वके नील पर्वते ॥ स्नात्वा कनखले ती
र्थे पुनर्जन्मो न विद्यते ॥ १ ॥

तत्त्वायामीति वरुणाया र्घ्यं मगस्त्यः स्नानं मानुषं इति
मृत्स्नानं पावकानुति तच्चेन मृत्तिकां पावयित्वा

॥ ३ ॥

अक्रांतेरथक्रांतेविलुक्रांतेवसुंधरे॥मृत्तिकेहरमे
 पापंयद्देवंय म पापूर्वसंचितं।उद्धतासिवरा
 हेणकृत्स्नेनशतवारुनामृत्तिकेहरमेपापंयद्देवंय
 च्चमानुषमितिहान्याकितोनातिंकरौजंघेपादावेक
 द्वित्रिचतुर्भिःपंचभिर्मृद्भिर्गण्यक्रमंनानेकूर्ध्वदक्षि
 तेनकरेणधोवामेनकरेणप्रक्षाल्यनानिजले

स्त्रा.वि.

स्थित्वा निमज्जेत् ॥२॥ न इति पादेन त्रिराचम्य त्रि
रसूनीयम्यमहीघोरिति मृदंगहीत्वाः । कस्मेन रज
सेति तां सूर्यप्रदश्यं नाष्टयि वीतिमूर्च्छित्वा
टनामिकरहदयगुह्यजं चापादात्पूर्ववत् नरात्
क्षिप्याऽग्नमगंचरं तीनामोषधीनां रसंवने । यन्मेरो
गचशोकंचनमेरुदत्तमोमय । अग्नमगंचरं तीना

॥४॥

मोषधीनां रसं वने । तस्मात्सामृष्यपत्नीनां पवित्रं कायशो
धनमिति द्वाभ्यां मानस्तो क इति च गंध द्वाभ्यामिति वा
गोमयेन मृद्ध-नुत्विष्यकां तां तां सरोरुं ती पुरुषः
पुरुषस्मिन् । एवानोदूर्वे प्रतनुसहस्रेण शतेन च । या
शतेन प्रतनोषि सहस्रे विरोहसि । तस्यास्ते देवीश्च
केचिधेमरुविषावयमिति द्वाभ्यां मापनेत इति च

त्रा. वि.

दूर्वाकुरेपावमपकिस्त्रिषमपदस्यामपोरपः। अचामा
गचमस्मदपदुष्टस्यसुवेत्यचामर्गिः। शिरसिमाज
येत्। अथ दनैर्नजियेदापोहिष्ठेति तच्चेन समुद्रज्ये
ष्ठा इति सूक्तेनेदमाप इति तच्चेन मासपक्षतिथि
नुच्चायत्रिविधं कायिकंचतुर्विधं वाचिकं त्रिविधं
मानसं त्रिविधं योगसंनतमिति अधिकदशविध

पात कनिष्ठस्त्रीयकामानां चोच्चार्य स्नानमहं करि
ष्येति प्रयोगकलापं संपाद्योदुत्तमं वरुणेति वरुणं
संप्राप्य पूर्ववन्निमज्ज्यामलकैर्मृदुदनुलेपयेत् । धा
त्रीफलजले र्येषां स्नाने केशाश्च संगताः । तेन राः केश
वं यांति नाशयित्वा कलेर्मलमिति तच्च सत्यमिति सू
क्तेनाद्यमर्षणं विधाय तद्विस्मयि रिति संज्ञपयत्किंचे

स्नावि.

दमिति च व्याहृतिमिराचम्य स्नानागंपितृभ्यो जलं दद्या
त् ॥ ४ ॥ अथ स्नानागंपितृ तर्पणं ध्रुवस्तप्य तु धरश्चा
पः सोमो नलो निलः प्रत्यूषः प्रजासस्तप्य तु शक्रः स
र्वत्रानुषजतिजंबुकाय स्वाहा ॥ गन्धादयो देवताः
पृथिव्यादीनि नृतानि तप्यत्विति सवेनाथाप सवे
न शत कीदृशकृषयः सुसंवा दयश्चाचार्यस्त्रियं

॥ ५ ॥

त्वितिपितृणां माता महानां पितृवंशो मातृवंशः कंठो
नसनकादिमनुष्याणां सम्येनाब्रह्मस्तंबपर्यंतं ज
गत्तप्यत्वित्यंजलीदद्यात्जीवपितृकस्याप्येतदुत्तरीय
बहिर्निगत्य धौतेवास्यीपरिधाय केशवसंकषणा
दिभिश्चतुर्विंशतिमंत्रैः शुक्लकृष्णपक्षाक्रमेण ललाटा
दिषु द्वादशस्थलेषु तिलकानि धाय माध्याह्निकीं संध्यां

स्त्रा.वि.

नि संचतर्पणं कुर्यात्। अथोत्सर्गविशेष उदमाप इत्यंतं
पूर्ववत्सावकान इति तच्चेनां वयो यंतीति न वमिरं वित
मेन दीतम इति तिसृन्निरियम दादिति सूक्तेनापो यं
व इति सूक्तेन प्रक्षोदसा द्वाभ्यां सूक्ताभ्यामेतोर्निर्वृ
मिति तच्चेन तरुत्स इति सूक्तेन सरस्वती देवयंत इति
तच्चेन प्रदेवत्रेति सूक्तेनेमं मेगंग इति द्वाभ्यां त्रायं तामि

हेति द्वाभ्यां मार्जयेत्स योगादिमाध्याह्निकपर्यंतं समा
 नं सप्तऋषीणां स्थापनप्रतिष्ठापूजनादिकुर्यात्। दी
 अथ सूर्यसूक्तानि जपेदुत्तमं चित्रं देवानां नमो मित्र
 स्य सूर्यो नो दिव इति च शां स इत्येति सूक्तेन प्रत्येवं पू
 र्वादि प्रादक्षिण्येन प्रतिदिशं मन्त्रोक्ता निरस्य प्राची
 नावीति नृत्वा पितृदिशमीक्षमाणस्ति त्वान्न गृहीत्वा

स्त्री-वि-

४
वामं ज्ञाना च युग्मे द्विगुणे दत्तं कृषी मधु च दः प्रभृती
संवननां स्तां स्तपयेत् । ताय सोपवीति प्राप्नुवो यवा
नटहीत्वा दक्षिण ज्ञाना च युग्मे कृजु दत्तं च दसिगा
यत्रा दीनि पंक्त्युत्तरा न्यग्न्यादि देवांश्च संज्ञान पर्वता
नथा पक्षमेन पितृमाता महादीन पुरुषांस्तपयेत् ।
॥ १० ॥ अथ ब्रह्म यज्ञः । सुचौ देशे दत्तं स्तुते प्राप्नुव

॥ ८॥

उपविश्य पवित्र पाणि रक्षी नो मूना य म्यां त गति पवि
श्रम्यं कराभ्यामुत्तानो ध स्यात्समो दक्षिणः कर उ
पर्येवं संपुटीकृत्योपस्थ कृतपादो निगदित निरीक्ष
कोजवेच्छन्तो मित्रः स्वस्ति नमः सुता सोमधु मत्रमा
इति चे प्रणवपुर्विका स्तिष्ठो मा हती गियत्री चोक्ता
वेदादिमारुह्य प्रत्यहमध्यायमनुवाकं सक्तं वा ब्रा

स्तो.वि.

हृत्प्राध्यायं खंडं वा जपेत्प्रणवशं तिरिति त्रिरेकं द्वौ त्री
श्वतरो वेदानेवं पठेदं ते श्रुतं इत्यारभ्य गाय श्रुतं जपेद
कीर्ति त्वय ज्ञात्वा त राहु तेः पश्चाद्वा वैश्वदेवा ब्रह्म यज्ञ
इति। अथ विनायकादिस्यां बिका पूर्वकं शोऽशो पचा
रे विष्णुमहेश्वरं च संपूज्या तो वैश्वदेवः साग्नेर्गर्ह्योऽन्नो
निरग्नेः शकः सवस्त्रा मोक्षसिं संस्तुत्याग्निं प्रणयामीत्य

॥६॥

११
निं संस्थाप्य तस्मीं वात्रिः परिसंमुख पर्युष्य समिधं कृत्वा
वैश्वानस्य सुमता वित्यग्निं सूर्यसंपूज्य च महान्यासं
हृति निरुत्वाऽत्मकतस्ये पंच प्रजापतये च स्विष्टकृतं कृत्वा
त्रिः पर्युष्य शेषा दक्षिणरणां धात्रे विधात्रे विश्वेभ्यो देवे
भ्यः सर्वेभ्यो नृतेभ्यो नृतानां पतये गृह्योक्त देवताभ्य
उदकं संस्थ नमः सर्वत्र त्रयादंते दक्षिणतः पितृभ्यस्व

स्मा-वि-

धाय क्षेमेतत्र इति बलीनिर्हरदिति शाकलः ॥ १ ॥ अथ पृथो
दिविविधानतो वा नृमिसंस्तुत्या त्वग्निरुषमा मग्नमस्म
दन्वहनिप्रथमो जातवेदाः अनुसूर्यस्य पुरुत्रा चरश्मीन
नुवा वा पृथिवी आतते त्वग्निमाह त्वपृथो दिवी तिसं
स्थाप्य तां सवितुर्वरेण्यस्य चित्रा माह कले सुमतिं
विश्वजन्म ॥ यमस्य कर्णो अदुहसुपी नाहं सहस्रधारं

॥ १० ॥

पयस्सामहीमां । तत्सवितुर्वरेण्यं विश्वानि देवे तिति ।
सृमिह दीप्यतस्मिन्नग्नावन्ति श्रपयित्वा यदग्नीया
न देव जुहुयादिति श्रुतेः परिसमुद्यन्निस्त्रिः पर्युक्ष्य
समिन्नवा ब्रह्मणे स्वाहा प्रजापतये गृह्याभ्यः कश्य
पायानुमतये स्विष्टकृते च स्वाहा शब्दः सर्वत्र त्रिं प
र्युक्षयेत् ॥ १० ॥ इति शेषा इत्येव नानुरे सतीत्यायनमो

स्ना. वि.

अः पृथिव्यै चेतिसप्तिके द्वा रिधात्रे विधात्रे वायवे च प्रा
ग्वादिदिक्षु प्राग्नेदिशे न दक्षिणाये दिशे प्रतीये दिश
उदीये दिशे वायुवते रुपरि ब्रह्मणे मध्यतो त रिशा
यस्य सूर्या य प्राक् संस्थं विम्वे न्यो देवे न्यस्त उत्तरतः सर्वे
न्यो देवे न्यस्त यो रुत्तरतः पश्चादुषसे न्दृता नां पत
ये प्राक् स्यादक्षिणातः पितृ न्यो निनये द्वायमेयस्ते

॥११॥

तत्र इति पात्रं निर्लीजयेत्साग्नेः प्रवासे पात्रे सत्ये षवि
धिर्नपचे दात्मन इति निषेधात्केचिद्गताग्नेरपत्नीक
स्ये षविधिरित्याहुर्बाह्यवर्तिहरे चूभ्यः सपचेभ्यो॥
वर्येभ्यः कमिभ्य इति तमः सर्वत्र ब्रूयादन्तेः यनित्य
आहं प्रत्यहं निर्वपेत्॥११॥ अथ नोजनविधिर्नोजन
शाखायां गत्वा निसंप्राप्त्युखः श्रीकामः प्रत्युखः सत्ये

स्रा. वि.

कामउदयु खोयशोभिलाषीदक्षिणामुखोजीवन्मा
तकवज्जिहसपादस्येष्टाद्रिपीगाधिसितःसन्भुजीत
चतुःकोणं त्रिकोणमंडलाभ्युक्षणा नियथावर्णकृत्वा
नस्तुतिपितृवित्यादिकां संज्ञप्य ससंत्वं त्रेतेत्यन्नं सं
प्रोक्ष्य प्रातर्कृतं त्वेति सायं नूपतेये नुवनपतेये नृतानी
पतयति नमो तैस्त्रिभिर्मन्त्रैस्त्रीन्वलीन्निहरेत्प्रत्यहः

॥१२॥

पूर्वया वद मृतोपस्तरणमसि स्वाहेत्याचम्य षड्ब्राह्म
 णा कृतिमुखे जुहुयादन्नममृत रूपं ध्यायन्मौनी हस्त
 चापल्यादि रहितः ॥ १२ ॥ प्राणायामायापानायामाया
 दानाय समानाय परमात्मने स्वाहां तैषणमंत्रैः स प्राण
 वैष्णोसेदं तैरनुपस्पृशंस्तज्जनीमध्यमांगुष्ठैः प्रथमांम
 ध्यमानामिकांगुष्ठैर्द्वितीयां कनिष्ठानामिकांगुष्ठैस्त

स्ना० वि०

तीयां तृतीयां मध्यमं सुखं प्रथमं मध्यमं तृतीयां चतुर्थीं सर्वा
भिरंगुलीभिः सांगुलानिः पंचमीं तथैव षष्ठीं जुहुयात्
मंत्यक्ता यथा मुखं चुक्ता सर्वस्मादन्नशेषां दन्नमा
दायामृता विधानमसि स्वाहेत्याचमनेनान्नमननं
विधायोदकसंयुक्तमिदमन्नमुच्छिष्टजागधेयेभ्यः
तिमंत्रेण निक्षिपेद्गौरवेण नित्यं येषां वा बुद्धिनिवासि

॥१३॥

अकारादिहकारांताऋचः सर्वास्तुताः पठेत् । विप्रश्चानु
क्रमेणैव स्नानकाले तु सर्वदा । आज्ञा अग्ने इहा वसे
१ अधीवासं परिमातुः २ अयं यज्ञो देवया अयं ३
अग्ने नवमुषमिक्षा ०४ अग्ने रक्षा एगे अंहसः ५ अ
तियामनिदस्तिरः ६ अग्निं दूतं पुरो दधे ७ अग्ने
वाधस्व वि० अवापुरी यदि यातुधानो ० द्या ॥

स्नानवि०

१६०

१५